

Forhandling mellem Ministeren og de vedkommende Autoriteter, om disse Baner være tjenlige til Bygning, om der overhovedet skulde bygges Baner paa disse Steder. Hvad opnaar man nu ved at vedtage en saadan Lov? Ja efter min Mening opnaar man for det første det, at disse Baner, som Ministeren ikke straks har accepteret, de staa hen i det ubisse, og Befolkningen i de Egne vil, naar en saadan Lov udkommer, have en Forventning om, at de muligvis kunne faa en Bane, men senere ville de maaſte stufes i denne Forventning, idet de ingen Ting opnaa, skønt deres Bane staa paa Loven, og denne Bane, som de saaledes have ventet sig, den er ikke, saaledes som det ellers tidligere er sket, bleven grundig undersøgt herinde og har ikke herinde fundet sine naturlige Talsmænd, som man ellers i flige Tilfælde maa vente for disse Baner. Det opnaar man. Men noget mere interessant opnaar man ved denne Lov, hvilket jeg nu skal komme til at omtale, og det er væsentlig knyttet til, hvad der blev udtalt af det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 1ste Valgkreds. Det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 1ste Valgkreds sagde: Det er ganske ligegyldigt, hvilke Vædringer vi sætte til denne Lov, gode Vædringer eller slette Vædringer, det gør ingen Ting, det gør ikke noget, hvilke Vædringer der bliver med Hensyn til denne Lov, Loven er umulig. Men det ærede Medlem vilde ikke stemme mod denne Lov, han vilde lade den gaa videre op til det andet Ting, han satte sin Tid til, at det andet Ting vilde gøre Arbejdet og lave et Lovforslag, som virkelig kunde bruges, som kunde være nyttigt. Noget lignende blev udtalt ved første Behandling af det ærede Medlem fra Skælfør (D. Scavinius) ligesom ogsaa af andre ærede Medlemmer af Højre. Det er ikke uforstaaeligt, at Højre kan sætte sin Tillid til, at Landstinget skal gøre Arbejdet for os herne; det kan man nok forstaa, at Højre kan finde sig i, men lidt mærkeligt er det, at man fra andre Sider i denne Sal gaar med til at sende et Lovforslag op til Tinget her ovenover under den Motivering, som fremkom under 1ste Behandling fra det ærede Medlem for Præstø Amts 6te Valgkreds (Woffen), at Tinget her ovenover skulde have god Tid til at behandle de vedkommende

Lovforslag. Jeg ved nok, at den særlige Forhandlingspolitik, vi leve under, som blev indledet her i Tinget for et Par Aar siden, og som ogsaa giver sig Navn af Arbejdspolitik, idet den netop skulde have til Særføende, at det var en Arbejdspolitik, gaar ud paa, at man lægger sine Planer forud for Arbejdet ogsaa, naar man kommer ind om Efteråret, tager fat fra den ene Ende og arbejder, indtil det hele er færdigt. Men det nu er saa sikkert, at Planerne saadan ere blevne fulgte nøjagtig? Det kan der disputeres om; jeg mener, at Planerne vist ikke ere blevne fulgte saaledes, i alt Fald ser det hele ikke saa lidt planløst ud for udenforstaaende. Det skal jeg imidlertid ikke komme ind paa. Men Følgen af denne Politik har dog i de foregaaende Samlinger været, at det høje Ting ovenover har beklaget sig over, at det fik saa lidt Tid til Arbejdet. Der er Udtalelser — jeg tror endogsaa fra Formandsstolen her ovenover — om, at denne Arbejdspolitik kun gav dem lidt Arbejde, idet de fik alt Arbejdet paa en meget kort Tid, paa de allerhøjest Dage i Samlingen, saa de maatte skynde sig meget. Det lader mig til, at Planen er noget forandret; nu skifter man om, nu skal det andet Ting gøre Arbejdet. Dette Ting kommer med nogle løse Udtalelser, sætter en hel Mængde Forslag paa ved 2den, maaſte ogsaa ved 3dje Behandling. Det ærede Medlem siger, at det hele er ganske ufærdigt, det vilde være umuligt, at dette Forslag kunde træde ud i Livet i denne Stikelse, man sender det nu op i Landstinget under den Motivering fra den ærede Ordfører for Forslagsstillernes Side, at Landstinget skal have god Tid, og fra Højres Side med den Motivering, at man tviler paa, at Landstinget skal gøre Arbejdet saaledes, at Forslaget kommer herved i en klarere Stikelse, saa at man kan stemme derfor. Det synes mig nok at være en mærkelig Form, som den meget berømte Arbejdspolitik er ved at ikkæde sig. Jeg nævner det blot, fordi jeg vil gøre opmærksom paa . . . (Afbrudelse). . . Der er et æret Medlem, der taler om Storpolitik, det skal det ærede Medlem have Lov til, særlig naar han begærer Ordet efter mig; jeg skal imidlertid straks komme til Vædringsforslagene. Jeg har blot en